

РЕШЕНИЕ

№ 21085

гр. София, 24.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8422** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от З..

Образувано е по касационна жалба на Й. В. И. [ЕГН] срещу Решение №3101 от 01.07.2024г. по нахд №5774/24г. на СРС, 7-ми състав, с което е потвърден електронен фиш серия К №5076872 за налагане на глоба от 50лв. на И. на основание чл.182, ал.1 , т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон, при съществено нарушение на процесуалните правила, както и при наложено несправедливо наказание на дееца. Касаторът твърди, че са неправилни твърденията на СРС относно приложението на чл.39, ал.4 от ЗАНН, която се явява обща норма по отношение на специалната такава на чл.189, ал.4 от ЗДвП. В тази връзка се сочи, че не се споделя констатацията на СРС, че конкретно чл.39, ал.4 от ЗАНН не намира приложение, тъй като касаел НП, не и ЕФ, доколкото подобна рестрикция в нормата няма. Отделно се подчертава, че разпоредбата се намира в Глава V „Производство по установяване на административни нарушения, налагане и изпълнение на административни наказания“, където са разписани общите правила. В този аспект се твърди, че е приложим чл.39, ал.4 от ЗАНН и при наличието на изводи за маловажност е следвало да се наложи глоба от 10 до 50лв.. Подчертава се, че ЕФ и фишът по чл.39, ал.2 от ЗАНН са

различни документи като фишът по чл.39, ал.2 от ЗАНН не е електронно изявление по смисъла на §.6 т.62 от ДР на ЗДвП. Същият съдържа писмено волеизявление на органа и подписа му, както и такова за съгласие на посочения за нарушител вкл. и с необжалваемостта на наложеното наказание. Предвид изложеното се релевира допускането на съществено процесуално нарушение - основание за отмяна на НП. На следващо място с касационната жалба се оспорва деянието по същество и доказателствата, от които се извежда вкл. необсъждането на снимката /клип/, където липсват реквизити -няма № на клип, № на МПС, има скорост от 82км./ч, а в ЕФ е 79 км/ч., с ниско качество е и т.н. Следващото твърдение в касационната жалба е, че СРС също не е обсъдил възражението за неспазването на чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г,- няма доказателства къде е била разположението на АТСС, за което трябва да има попълнен протокол. Визира се също, че не е обсъдено от СРС и възражението по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. за това, че след като броя на установените нарушения е 96 защо има разлика в номера на изображенията. Поддържа се и довода за липсата на реквизити по чл.189, ал.4от ЗДвП, както и за чл.34 от ЗАНН. Оспора се извода, че ЕФ е съставен на 01.08.2021г., поради което не може да се направи извода, че ЕФ е съставен в 3-месечен срок от извършване на деянието 05.07.21г.. Правят се и възражения с приспаднатия толеранс от 3%, за което данни няма в ЕФ. С оглед всичко изложено - се моли да се отмени оспореното решение и вместо него да се постанови друго, с което се отмени ЕФ. В съдебно заседание касаторът не се представлява, но е представена молба от адв.Т., че се поддържа касационната жалба. Моли се, ако не се уважи искането за отмяна на решението и отмяна на ЕФ, алтернативно - да се отмени решението и да се върне на СРС делото за ново разглеждане. Претендират се разноски. Представя се договор за правна помощ.

Ответникът по касационната жалба - с писмени бележки от 24.09.2024г. оспорва жалбата като неоснователна. При евентуалното ѝ уважаване оспорва размера на адвокатското възнаграждение като прекомерен.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за ОСНОВАТЕЛНОСТ на жалбата. Конкретизира, че на л.10 по делото е представена снимка, на която не се установява регистрационен номер, за да може да се твърди, че същата е на касатора и той е извършил описаното нарушение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че съгласно запис от техническо средство ARH CAM S1 с № 1174310 на 05.07.2021 г., в 16:31 часа, в [населено място], по бул. „проф.Ц. Л.“ №48, с посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта 50км. в час за населено място, л.а. „Сеат А.“ с [рег.номер на МПС] се е движил със скорост от 63 км/ч /след приспаднат толеранс от 3%/ и по този начин превишил разрешената скорост с 13 км/ч. Въз основа на видеоматериала СДВР е издал електронен фиш серия К №5076872, с който на основание чл.189, ал. 4

вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП на Й. В. И. е била наложена "глоба" в размер на 50лв.. СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че заснемането е извършено при спазване на правилата за това и че от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на извършителя му е наложено предвиденото за него в чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП административно наказание-"глоба" в размер на 50лв..

Настоящият състав намира обжалваното решение на районния съд за неправилно.

Преди да следва да се разгледат доводите на касатора за допуснати процесуални нарушения, както и възраженията по същество, то следва да се маркира, че е допуснато съществено процесуално нарушение в ангажиране на административно-наказателната отговорност на дееца, изразяваща се в това, че не е ясно на база на какви обстоятелства е сметено, че И. като собственик на л.а. „Сеат А.“ с [рег.номер на МПС] е управлявал процесното МПС с посочената скорост на визираното място. В тази връзка пред СРС към преписката е представена справка-разпечатка от АИС-АНД-на Л.10 /както е отбелязал и представителят на СГП в настоящето производство/ без да се чете от снимката номер на МПС. На гърба на разпечатката е отразено, че МПС е „Сеат А.“ с [рег.номер на МПС] , но не е ясно от къде са почерпени тези данни. СРС е приел, че след като тази справка не е оспорена от страната в съдебно заседание, то същата установява деянието. Касационният състав не споделя този извод. Съпричастността на дееца към деянието, което му е вменено /следва да е установена. РС има задължението да извърши цялостна преценка на представените доказателства, част от преписката и при съмнение в тяхната цялост или произход или да изиска допълнително данни, или съответно да ги изключи от доказателствата. При установяване на нарушението с преносима система за контрол на скоростта на МПС трябва да има вградено разпознаване на номера, за което информация се черпи от представената снимка. Конкретно същата не съдържа номера на визираното МПС. Административно-наказващият орган има задължението обективно да установи фактите и обстоятелствата, от които да счете, че следва да ангажира отговорността на касатора. Неспазването на това задължение е винаги съществено процесуално нарушение и съответно СРС като не го е установил е постановил незаконосъбазно решение.

Следователно жалбата е основателна, решението като неправилно следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което се отмени ЕФ доколкото нарушението е свързано и с установяването на деянието по същество, поради което не следва да се връща делото за ново разглеждане.

По размера на разноските на касатора- следва да се има предвид, че има оспорване от ответника, като направените такива са 500лв. пред СРС и 500лв. за адвокатско възнаграждение пред АССГ, които съдят намира за прекомерни в цялост от 1000лв.. Пред СРС, както и пред настоящия състав са се провели по едно съдебно заседание, в което процесуалният представител на страната не се е явил. В действителност жалбите са обстоятелствени, но извода на състава е за прекомерност вкл. и като съобрази съдебната практика на СЕС –Решение от 25.01.2024г. по дело

С-438/22г., че съдът може да присъжда разноси и под минимума на Наредба №1 /2004г. , поради което съдът намира за справедливи разноси такива от общо 500лв..

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,
XIX Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р. И :

ОТМЕНЯ Решение №3101 от 01.07.2024г. по нахд №5774/24г. на СРС, 7-ми състав.

ВМЕСТО НЕГО

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К №5076872 за налагане на глоба от 50лв. на И. на основание чл.182, ал.1 , т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Й. В. И. ЕГН [ЕГН] разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.